

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola XII. Liberii Papae Ad Omnes Generaliter episcopos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

expertes omnino exclusos esse. Deus vos, fratres carissimi, diu seruet incolumes.

NOTA.

Hæc est illa pacifica & communicatoria Liberii pontificis epistola, qua Semiarianorum legati Eustathius & Theophilus, simulata fide, oblatoque Nicænae confessionis libello, Romani pontificis, omniumque prope occidentalium episcoporum communionem impetrarunt: quæ in Tyanensi Concilio ostensa, Eustathius Sebastenus sedem episcopalem, unde deiectus fuerat, opera orthodoxorum recepit. Sed quia auctoritate Basiliæ, ut diximus in notis Tyanensis Concilii, aperte constat, hæc omnia ab ipsis simulate peracta fuisse, ipsumque Eustathium postea turpius lapsum esse: Liberius omnesque occidentales episcopi, eiusmodi nebulones alias sæpe damnatos, communioni catholicæ restituentes, facilitatis nimie iure meritoque redargui fortasse possent, si intima cordis scrutari, seque ipsos a subreptione securos reddere potuissent.

Semiarianorum legati simulata Romani pontificis, & occidentalium communionem impetrant.

EPISTOLA XII. LIBERII PAPÆ
AD OMNES GENERALITER
episcopos.

Vt nullus pro persecutionibus, dum durare potest, suam relinquat ecclesiam, nec quietem magis eligat, quam pro populo sibi commisso laborare intendat.

*Dominis sanctissimis & Deo amantiſſimis uniuersis episcopis,
Liberius episcopus, in Domino salutem.*

NIHIL est quod nos diu stare faciet, nisi Dei gratia. Ceterum nequitia diaboli, contemptibile malum, plenum veneno mortifero sæuit, qui sursum atque deorsum circuit, quærens quem deuoret. Unde vigilare, & sobrii esse ad orationes, & Deo propinquare debemus, & fatuas, Domino auxiliante, hominum infidias, prout Dominus posse dederit, respicere, & patres sequi, & non transgredi terminos patrum, (id est, ut non relinquamus nostras, dum in eis persistere aliquo modo valebimus, ecclesias, ut ad alias properemus) aut populos nobis commissos negligere, ut quietem amplius quam pro eis elaborare, pro quibus etiam animas ponere debemus, studeamus, ne reprobis in conspectu Dei inueniamur, sed fructuosos illi manipu-

1. Pet. c. 5.
v. 8.

* fer.
quiesce-
re.

los de commissis nobis gregibus, ipso adminiculante, præsentare valeamus: quamquam multi nos persequantur, & oves Christi dilacerare desiderent, qui quasi in vestibus ouium apparent, intus autem sunt lupi rapaces, quos ex fructibus cognoscimus: isti primo quidem videntur ex nobis esse, sed non sunt ex nobis: si enim fuissent ex nobis, mansissent utique nobiscum. Quando vero suam euomuerint impietatem, dolum qui in eis est, erumpentes, & apprehendentes infirmiores, & eos qui ad eloquia diuina sensus inexercitatos habent, secum eos contrahunt ad perditionem, subuertentes & iniuriantes paternas doctrinas, sicut & sacras scripturas, ad perditionem suam, quos oportet præscienter cauere, ne malitia eorum quidam seducti, abscindantur a propria firmitate:

Psal. 139.

Exacuunt enim linguas suas, iuxta Prophetæ vocem, sicut serpentes: venenum aspidum sub labiis eorum. Nec nos pigeat per temporales cruciatus pro Christi nomine elaborare, sed emolumenta futuræ remunerationis, huius sæculi vexationes tolerare persuadeant. Scriptum namque est:

Psal. 115.

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo. Tantum enim a nobis exigitur, quantum possumus famulatus nostri obsequio commodare. Vnde quidem tantum nos necesse est importunis prædicationibus insistere, quanto nobis perfectæ negotiationis creditur duplicata talentorum assignatio, atque dominicæ vocis, ad suscipiendam eius requiem, persuadet assertio. Suggestum namque nobis est, quod pro præteritis laboribus & infestationibus nonnulli vestrum assignatas sibi met, & a Deo commissas relinquunt plebes, & in futuro plures relinquere velint eas, quas tueri debent, ecclesias, & pro ouibus sibi commissis laborare negligant, & monasteriorum se quieti contradere festinent, & vacationem ab episcopatus laboribus eligere, & silentio atque otio vitam degere magis appetant, quam in his, quæ sibi commissæ sunt,

*7. qu. 1.
Suggestum
est nobis.*

*Mat. 10. &
24.*

permanere, dicente Domino: Beatus qui perseverauerit usque in finem. Vnde namque est beata perseverantia, nisi de virtute patientiæ? Quoniam, secundum Apostolicam prædicationem, omnes qui voluerint in Christo pie viuere, persecutionem patiuntur. Ideoque, fratres carissimi, non vos

1. Tim. 3.

afflictionum amaritudo a pio mentis vestræ proposito contractet recedere. Considerate namque, quanta pro absolutione nostri & liberatione creator, Dominusque & redemptor noster pertulerit, quibusve se contumeliis afficiendum tradiderit, ut nos a vinculis potestatis diabolicæ liberaret. *Attendite itaque vobis & omni gregi, in quo vos* Act. 20.
Spiritus sanctus constituit episcopos regere ecclesiam Dei, quam acquisiuit proprio sanguine; ut non sit, qui vos decipiat aut seducat in subtilitate sermonis, ut plebes vobis commissas relinquantis, & alicui, propter malorum opprobrium hominum, quieti vos tradatis, & ut vos solummodo saluetis, & filios orphanos relinquantis. Apertissime enim Spiritus sanctus per Apostolum dicit, quia in nouissimis temporibus 1. Tim. 4.
recedent quidam a fide & caritate, attendentes spiritibus seductori- bus, & doctrinis demoniorum, & in hypocrisi mendacii eloquiorum cauteriatam habentes suam conscientiam. Propter quod, vigila- te & orate, ut non intretis in tentationem. Quæ vero mentis Mat. 14. Luc. 22.
transgressio operatur in his, qui non crediderint sermonibus Domini, & recesserint pro sua quiete a seruitio sibi commisso, & suis se subdiderint voluptatibus? Talibus quippe & aliis pro populo Dei constricti necessitatibus, ne pereatis vna cum omnibus vobis commissis, sed salui sitis in die æternæ retributionis, hortamur vestram caritatem, exemplo eius qui pro nobis pati voluit, promptos vos in cunctis eius permanere seruitiis, nec quidem quoquo modo a commissa cura recedere, sed totis viribus in commissis vobis negotiis fortiter vsque in finem perdurare: *quoniam beatus est, qui perseverauerit vsque in finem:* Mat. 10.
nec laudatur initium, sed finis. Nemo vos seducat in anibus verbis. Propterea enim venit ira Dei in filios diffidentia. Nolite ergo effici participes eorum dogmatum, neque communicetis infructuosis verbis illorum, magis autem redarguite: quoniam cætus præuicatorum sunt, & extende- 1er. 6.
runt linguam suam quasi arcum mendacii, & non veritatis. Completum est in eis, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognouerunt, dicit Dominus. Veritatem non loquentur. Docuerunt enim linguam suam persecutores ecclesiarum, earumque sacerdotum, loqui mendacium. Ut impie agerent, laborauerunt, & renuerunt scire me, dicit Dominus. State ergo vos, dilectissimi, super vias, & videte. Interrogate de semitis Domini

antiquis, & videte, quæ est via bona sanctorum patrum, & ambulate in ea; & inuenietis requiem animabus vestris. *1. Petr. 3.* Sed & si patimini propter Christum, beati eritis. Metum autem eorum ne timueritis, neque conturbemini. Dominum autem Deum sanctificate in cordibus vestris, ipso dicente: *Matth. 10.* Nolite timere eos qui corpus occidunt, animam autem non possunt occidere: sed potius eum timete, qui potest animam & corpus perdere in gehennam. Nonne duo passeressæ esse ueneunt, & unus ex illis non cadet super terram sine patre uestro? Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt. *Heb. 12.* Nolite ergo timere, multis passeribus meliores estis uos. Rememoramini ergo, fratres, eum, qui talem sustinuit a peccatoribus aduersus semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini animis uestris, deficientes. Nondum enim usque ad sanguinem * certauimus, aduersus peccatum repugnantes. * certauimus,
 sicut,

Confidimus autem de uobis, fratres carissimi, meliora & uiciniora salutis, quia neque mors, neque uita, neque angeli, neque principatus, neque potestates, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia, magistro gentium docente, poterit nos separare a caritate Domini nostri Iesu Christi, & quæ in ipso est, recta fide. *Heb. 10.* Nolite itaque amittere confidentiam uestram, quæ magnam habet remunerationem. Patientia enim nobis necessaria est ad colluctationes aduersariorum, quatenus fidem intemeratam usque in finem conseruantes, repromissionem percipiamus, quam repromisit his, qui legitime certare deproperant. Adhuc enim modicum aliquantulum, qui uenturus est, ueniet, & non tardabit. Ecce enim iudex ante ianuam assistit, coronas hilariter promittens his, qui pro eo passionibus submituntur. Quod si subtraxerit se quis, non placebit animæ *Jacob. 5.* * suæ, sed cadet de promissione propter negationem. Nos autem non * meti, sumus subtractionis filii in perditionem, sed fidei in acquisitionem animæ. Propter quod assumite arma Dei, ut possitis resistere in die malo, aduersus omnes inimicos sanctæ Dei ecclesiæ & uestros: & induite uos loricam iustitiæ, calceati pedes in preparationem euangelii pacis, in omnibus assumentes scutum fidei, in quo positis omnia iacula nequissimi * ignita extinguere: & galeam salutis accipite, & gladium spiritus, quod est uerbum Dei, per omnem orationem & obsecrationem radicati & fundati in solatio fratrum pro Christo Iesu Domino nostro. Sed & nunc, fratres, commendamus uos omnes Domino, & uerbo gratiæ eius, qui * ignita, potest

Act. 10.

potest

potest perficere, & dare hereditatem vobis cum omnibus sanctis. Ipse autem Deus pacis & consolationis det vobis id ipsum sapere in alterutrum, ut vobis inuicem succurratis, & non sitis diuisi, ut unanimes uno ore & * uno corde honorificemus eum in concordiam & Rom. 16. consolationem fratrum, qui potest confirmare nos secundum euangelium eius, iuxta reuelationem mysterii æterni, temporibus scilicet perpetuis taciti, quibus vobis futurorum gaudiorum largienda sunt munera. Summopere etiam considerare debetis, quod hi qui fratribus inuident, eosque damnare aut perdere cupiunt, per se sua dogmata destruunt. Dicit enim Dominus: *Omne regnum in se diuisum, non stabit: & omnis scientia & lex aduersum se diuisa, non stabit.* Mat. 12. Ideoque necesse est, ut concorditer salubres suscipiatis hortatus, & nihil per contentionem agentes, sed ad omne studium deuotionis vnanimes, diuinis & apostolicis constitutionibus pareatis, & in nullo patiamini prouidentissima Canonum decreta violari, quatenus & Nicænorum Canonum constituta, & quæ a nobis vel a prædecessoribus nostris sunt prouide & salubriter decreta, intemerata permaneant in futuro.

EPISTOLA ATHANASII
ET ÆGYPTIORVM EPISCOPORVM,
AD PAPAM LIBERIVM.

De oppressiõibus Arianorum.

*Domino beatissimo & honorabili, sancto patri Liberio papæ,
Athanasius & vniuersi Ægyptiorum episcopi, in unum
synodice apud Alexandriam congregati.*

VESTRÆ beatissimæ paternitatis iura penes Deum sunt manifesta, dum prædicationibus scilicet apostolicis & doctrinis, veræ fidei cultura, vniuersa repleta sit terra. Per diuinorum tamen eruditionem eloquiorum, vestra instruente admonitione exhortatoria, superædificatur orthodoxa Christi ecclesia, apostolica institutione fundata, & a fidelibus patribus firmissime roborata: ad quam omnes beatissimi apostoli pari honoris & potestatis consortio præditi, populorum agmina conuertent-

Concil. Tom. 3.

V